

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005785 17 Кж 6
Бања Лука, 28.06.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог М.Р., због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката В.Л. из Б., изјављеној на рјешење Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 17 Кв 7 од 19.06.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 28.06.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.Р., изјављена на рјешење Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 17 Кв 7 од 19.06.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 17 Кв 7 од 19.06.2017. године, продужен је притвор против оптуженог М.Р., против којег се пред тим судом води поступак због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС).

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора која се врши по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, а због постојања притворских разлога из члана 197. став 1. тачке в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења благовремено је изјавио жалбу бранилац оптуженог В.Л., адвокат из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор укине или да се изрекне мјера забране напуштања боравишта и путовања или да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

У основи, жалбом браниоца оспорава се правилност утврђених одлучних чињеница, као и закључак суда о постојању основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети, постојање нарочитих околности које оправдавају бојазан да би оптужени могао поновити кривично дјело и да постоје ванредне околности због којих би пуштање на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, те се указује и да су изостали и разлози о одлучним чињеницама.

Супротно томе овај суд налази да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене и да је правилно закључено како и даље постоји основана сумња да је оптужени починио кривично дјело које му се ставља на терет, као и да постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да би он могао поновити кривично дјело и да би због ванредних околности његово пуштање на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, што све оправдава одлуку о притвору.

Основана сумња утврђена је приликом потврђивања оптужнице и она и даље постоји у неизмијењеном обиму, а што првостепени суд правилно закључује детаљно анализирајући и цијенећи доказе који су изведени у досадашњем току главног претреса. Код оваквог стања ствари позивање на поступање у нужној одбрани, не утиче на правилност утврђених чињеница везаних за правну квалификацију и психички однос оптуженог према кривичном дјелу, као што то жалба погрешно закључује.

Надаље, првостепени суд правилно цијени чињенице да је оптужени више пута осуђиван и због кривичних дјела која су за посљедицу имала смрт другог лица, као и да је кривично дјело починио за вријеме трајања условног отпуста. Ове чињенице оправдавају закључак побијаног рјешења како су то нарочите околности које оправдавају бојазан да би оптужени могао поновити кривично дјело.

Осим тога, околност да је оптужени по дану, на јавном мјесту у улици гдје се крећу и гдје су се кретали грађани, из ватреног оружја испалио у оштећеног шест метака, а да од њега није био животно угрожен, јесу ванредне околности због којих би и по оцјени овог суда његово пуштање на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, па је првостепени суд правилно поступио када је утврдио да и даље егзистира притворски разлог према оптуженом из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС и овај суд налази да се нису измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења и које оправдавају даљу примјену мјере притвора

С тога, залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи и оптуженом укине притвор, односно да му се умјесто притвора, одреде мјере забране или да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање, није основано.

О свему томе побијано рјешење је дало јасне и разумљиве разлоге, које прихвата и овај суд и на њих упућује жалиоце, због чега ни приговор жалбе браниоца о одсуству разлога и почињеној битној повреди није основан.

Како из наведених разлога жалба није основана, ваљало је исту одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић